

**KAMER VOOR ONPARTIJDIGHEID EN
BESCHERMING VAN MINDERJARIGEN**

**ZAAK P. L. t. NV VLAAMSE RADIO- EN
TELEVISIEOMROEPORGANISATIE**

(dossier nr. 2010/0517)

BESLISSING
nr. 2010/032

1 september 2010

In de zaak van P. L. tegen NV Vlaamse Radio- en Televisieomroeporganisatie,

De Vlaamse Regulator voor de Media (kamer voor onpartijdigheid en bescherming van minderjarigen), samengesteld uit:

Dhr J. KAMOEN, *voorzitter*,
Mevr L. D'HAENENS, *ondervoorzitter*,
Mevr D. DE POOT,
Dhr L. HELLIN,
Dhr R. OTTEN,
Dhr H. VAN HUMBEECK,
Dhr M. VAN NIEUWENBORGH,
Dhr D.VOORHOOF, *leden*

en Mevr M. VAN LOKEREN, *griffier*,

Na beraadslaging op 1 september 2010,
Neemt op dezelfde datum de volgende beslissing:

FEITEN EN PROCEDURE

1. Met een aangetekende brief van 16 juni 2010, ontvangen door de Vlaamse Regulator voor de Media (hierna: de Regulator) op 17 juni 2010, dient de heer P. L., een klacht in tegen NV Vlaamse Radio- en Televisieomroeporganisatie (hierna: VRT), met maatschappelijke zetel Auguste Reyerslaan 52 te 1043 Brussel.

De klacht heeft betrekking op enkele uitspraken van de heer Marc Van de Looverbosch in de rubriek "De Campagnewatcher" op Radio 1 op 8 en 9 juni 2010.

Als reactie op de mediacampagne van mevrouw Alexandra Colen, Vlaams Belang-politica, waarbij ze media, zoals kranten en een pamflet waarop VRT stond vermeld, verscheurde, zei de heer Van de Looverbosch op 8 juni 2010 het volgende: *"Ja, vorige week wou ze dat verbranden, dat lag een beetje gevoelig zo vooral bij de top van het Vlaams Belang, geen fraai beeld, goed, dan maar verscheuren omdat die media immoreel zijn en aan desinformatie doen. Wel Matthias, ik heb thuis al 4 folders gekregen van Vlaams Belang; ik heb het voorbeeld gevolgd van Alexandra Colen; ik heb ze verscheurd: het is toch maar pure propaganda en desinformatie."*

Op 9 juni 2010 gaf de heer Van de Looverbosch een samenvatting van het debat tussen mevrouw Annemie Turtelboom van Open Vld en de heer Filip Dewinter van het Vlaams Belang over het asielbeleid en criminaliteit. Hij zei hierover onder meer het volgende: *"Ja, we hebben hier een debat gehoord,*

tja, de grenzen tussen de menselijkheid en de hardvochtigheid in dit hele moeilijke debat.”

De heer P. L. beklagt zich over de subjectieve en partijdige berichtgeving van de heer Van de Looverbosch. Volgens de klager maken beide bovenvermelde uitspraken *“100% duidelijk dat de heer Marc Van de Looverbosch er niet in slaagt om objectief informatie te bezorgen [...]”*. Voorts zouden enkel CD&V, Open Vld, N-VA, Lijst Dedecker en Vlaams Belang worden aangevallen, terwijl over de SP.A, Groen! of PVDA bijna steeds positieve berichten worden verspreid.

2. VRT heeft met een aangetekende brief van 1 juli 2010, ontvangen door de Regulator op 5 juli 2010, gereageerd op de voornoemde klacht.

3. De klager en VRT zijn rechtsgeldig en aangetekend uitgenodigd voor de hoorzitting van 1 september 2010.

De partijen worden op 1 september 2010 gehoord door de Kamer voor onpartijdigheid en bescherming van minderjarigen van de Regulator: de klager in eigen persoon; VRT wordt vertegenwoordigd door mevrouw Lut Vercruysse en de heer Kris Hoflack.

TOEPASSELIJKE REGELS

4.1. Artikel 39 van het decreet van 27 maart 2009 betreffende radio-omroep en televisie (hierna: het Mediadecreet) luidt als volgt:

“In de programma's wordt elke vorm van discriminatie geweerd. Het programma-aanbod verloopt zo dat het geen aanleiding geeft tot discriminatie tussen de verschillende ideologische of filosofische strekkingen.

De informatieprogramma's, de mededelingen en de programma's met een algemeen informatieve inslag, en alle informatieve programmaonderdelen worden in een geest van politieke en ideologische onpartijdigheid verzorgd.

Dit artikel is eveneens van toepassing op teletekst”.

4.2. Artikel 220, § 2, van het Mediadecreet stelt dat:

“§ 2. De kamer voor onpartijdigheid en bescherming van minderjarigen doet uitspraak, hetzij ambtshalve wat betreft het toezicht op artikel 42 en artikel 176, 1°; hetzij op verzoek van de Vlaamse Regering, hetzij naar aanleiding van een klacht die op straffe van onontvankelijkheid ingediend is uiterlijk de vijftiende dag na de datum van de uitzending van het programma door eenieder die blijkt geeft van een benadeling of een belang”.

4.3. Artikel 12 van het besluit van de Vlaamse Regering van 30 juni 2006 betreffende de procedure voor de Vlaamse Regulator voor de Media zoals laatst gewijzigd bij besluit van de Vlaamse Regering van 29 januari 2010 (hierna: het Procedurebesluit) bepaalt:

“Om ontvankelijk te zijn, moet een bij de Regulator ingediende klacht aan de volgende voorwaarden voldoen:

1° ingediend zijn uiterlijk de vijftiende dag na de gebeurtenis die aanleiding heeft gegeven tot de klacht;

2° de naam, de hoedanigheid en het adres van de klager vermelden;

3° het belang bij het indienen van de klacht aangeven, behalve als het gaat om een klacht met betrekking tot de bepalingen over commerciële communicatie of boodschappen van algemeen nut;

4° het onderwerp van de klacht aangeven, met een uiteenzetting van de redenen waarop ze steunt en met vermelding van de persoon tegen wie de klacht is gericht. Als de klacht betrekking heeft op een radio- of televisieprogramma, moet de uitzending waartegen waartegen wordt opgekomen worden aangewezen met vermelding van de dag en het uur waarop de uitzending heeft plaatsgehad;

5° ondertekend zijn door de klager. Als de klacht uitgaat van een rechtspersoon, wordt ze ondertekend door een persoon die volgens de wet of de statuten bevoegd is om de rechtspersoon te vertegenwoordigen.

Klachten die kennelijk niet voldoen aan deze bepalingen kunnen onmiddellijk door de voorzitter van de bevoegde kamer in een schriftelijke en met redenen omklede beslissing onontvankelijk verklaard worden”.

Beoordeling

5. Over de ontvankelijkheid van de klacht

5.1. Artikel 220, § 2, van het Mediadecreet bepaalt dat eenieder bij het indienen van een klacht op straffe van onontvankelijkheid blijk moet geven van een benadeling of een belang.

De klager voert aan dat hij als belastingbetaler en “burger zonder partijlidkaart” recht heeft op objectieve informatie vanwege de openbare omroeporganisatie. Wanneer VRT daarin tekort schiet, dan maakt ze oneigenlijk gebruik van belastinggeld. Daarenboven beïnvloedt de subjectieve berichtgeving de opinie van de mensen en leidt dit tot een vertekening van de verkiezingsuitslag, aldus de klager. De heer L. voelt zich daarom persoonlijk benadeeld door het gebrek aan onpartijdigheid in de berichtgeving van VRT en de heer Marc Van de Looverbosch.

5.2. Volgens VRT is de klacht onontvankelijk omdat de klager een louter algemeen belang aanhaalt bij zijn klacht, terwijl artikel 220, § 2, van het Mediadecreet vereist dat de klager blijk geeft van een persoonlijk belang of benadeling. VRT verwijst naar eerdere beslissingen van de Kamer voor

onpartijdigheid en bescherming van minderjarigen van de Regulator en haar voorganger, de Vlaamse Geschillenraad, om te besluiten dat het algemene belang van de belastingsbetaler en burger zonder partijkaart bij onpartijdige berichtgeving niet overeenstemt met het persoonlijk belang vereist voor het indienen van een klacht.

5.3. Blijk geven van een belang of benadeling is luidens artikel 220, § 2, van het Mediadecreet een uitdrukkelijke voorwaarde voor de ontvankelijkheid van de klacht. Artikel 12, 3° en 4°, van het Procedurebesluit bepaalt voorts dat een klacht, om ontvankelijk te zijn, het onderwerp van de klacht moet aangeven, met een uiteenzetting van de redenen waarop zij steunt en de benadeling of het belang van de klager bij de uitzending waartegen wordt opgekomen. Die eis van benadeling of een belang – die niet geldt bij een klacht met betrekking tot de bepalingen over commerciële communicatie of boodschappen van algemeen nut voor de algemene kamer van de Regulator – geeft aan dat de decreetgever de loutere hoedanigheid van kijker of luisteraar niet voldoende acht.

Het belang van elke kijker of luisteraar bij de correcte naleving door een omroeporganisatie van bij decreet bepaalde verplichtingen, *in casu* zorgen voor onpartijdige berichtgeving, voldoet aldus niet aan deze voorwaarde van ontvankelijkheid van een klacht en vormt een toepassing van de niet toegelaten ‘actio popularis’ (*i.e.* een klacht die enkel gericht is op de vrijwaring van een recht en waarbij de klager geen enkel persoonlijk belang heeft).

Om aan de vereiste van de ontvankelijkheid te voldoen, moet de klager een voldoende belang aantonen, hij moet aldus het bewijs leveren persoonlijk het slachtoffer te zijn of een benadeling in zijn hoofdte aanwijzen met betrekking tot de grief die hij ten aanzien van de betrokken uitzending aanvoert.

De hiervoor vermelde uitspraken in de rubriek “De Campagnewatcher” op Radio 1 hebben betrekking op de partij Vlaams Belang, op bepaalde ‘folders’ uitgegeven door deze partij en op sommige van haar politici. De klager geeft evenwel in zijn klacht aan – en hij bevestigt zulks tijdens de hoorzitting – dat hij geen enkele band heeft met deze politieke partij en ook niet met een andere politieke partij. In die gegeven omstandigheden geeft hij geen blijk van het rechtens vereiste belang en toont hij ten aanzien van de door hem gewraakte uitspraken ook geen benadeling in zijn hoofdte aan.

De klager toont ook niet aan en de Regulator ziet niet in, hoe hij in de hoedanigheid van belastingbetaler een belang heeft of blijk geeft van een benadeling in verband met de uitzendingen waarover hij zich beklagt. De hoedanigheid van belastingbetaler is niet het rechtens vereiste belang dat de decreetgever voor ogen had, toen als ontvankelijkheidsvoorwaarde voor de klachten bij de Kamer voor onpartijdigheid en bescherming van minderjarigen van de Regulator (of haar voorloper de Geschillenraad) het “blijk geven van een benadeling of belang” werd ingeschreven. Het al dan

niet betalen van belastingen of de hoedanigheid van “Vlaamse belastingbetaler” is een irrelevant gegeven met betrekking tot het aanvoeren van een belang of benadeling in de zin van artikel 220, § 2, van het Mediadecreet (zie beslissing nr. 001/2003 van 5 februari 2003 van de Vlaamse Geschillenraad voor Radio en Televisie en beslissing nr. 2008/006 van 22 januari 2008 van de Regulator).

Voor zover de klager zich als burger beroept op de negatieve invloed die de betrokken berichtgeving op het stemgedrag van zijn medeburgers zou kunnen hebben, kan er slechts sprake zijn van een hypothetisch belang. In geen enkel opzicht is er enige aanwijzing van een actuele benadeling (zie beslissing nr. 006/2003 van 25 juni 2003 van de Vlaamse Geschillenraad voor Radio en Televisie).

Hoe dan ook is niet aangetoond dat het belang dat de klager inroept verschilt van het belang dat elke kijker, luisteraar of burger kan inroepen ten opzichte van de verplichtingen die gelden voor VRT in toepassing van artikel 39 van het Mediadecreet, waardoor de klacht als een vorm van niet-ontvankelijke ‘actio popularis’ moet beschouwd worden. De klager heeft evenmin kunnen aanneembaar maken dat de gewraakte uitzending hem op een of andere manier (persoonlijk) benadeeld heeft.

Om deze redenen is de Kamer van oordeel dat de klager geen blijk geeft van het rechtens vereiste belang of van enige benadeling. De klacht is bijgevolg niet ontvankelijk.

OM DEZE REDENEN, DE VLAAMSE REGULATOR VOOR DE MEDIA

verklaart de klacht van de heer P. L. onontvankelijk.

Aldus uitgesproken te Brussel, op 1 september 2010.

M. VAN LOKEREN
griffier

J. KAMOEN
voorzitter

<p>Tegen deze beslissing kan beroep tot nietigverklaring worden aangetekend bij de Raad van State. Dat beroep moet worden ingesteld bij aangetekende brief binnen zestig dagen na de kennisgeving, overeenkomstig de bepalingen van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het besluit van de regent van 23 augustus 1948 tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State.</p>
